

nødvendigt at indrømme det gjorte Forlangende paa Generalgouverneurens Approbation, hvilket imidlertid ikke forhindrede Tumultuanterne fra at ødelægge og bortføre Alt paa de offentlige Comptoirer og Politimesterens Bopæl. Straffede ved Hobens truende Adfærd, fjernede de tilstedeværende Politieembedsmand og Betjente sig, efterat Politimesteren i Forveien havde ladet Arrestanterne i Fortet løslade, og Politieadjutantens Huus blev Gjenstand for Negrenes Plyndring. Generalgouverneur Scholten, der om Natten havde begivet sig fra sit Landsted til Christiansted, og derefter havde beordret de regulære Tropper samt hvad der af Borgermilitzen kunde indkaldes fra Byen og dens nærmeste Omegn, at holde sig i Beredskab, tog imidlertid nu, foranlediget af en Skrivelse, som Politimesteren ved ridende Express om Morgenens forinden Negrenes Ankomst til Frederiksted havde tilsendt ham, og hvori han meddeelte, at Negrene, efter hvad Nyttet sagde, Klokken 12 skulde have ifinde at komme til Byen, saafremt de ikke forinden hørte fra Generalgouverneuren, den Beslutning at sende Stadshauptmand, Oberst de Nully, og sin Adjutant, Premierlieutenant v. Meincke, til Bestanden. Klokken mellem 10 og 11 vare disse Mænd i Frederiksted, hvor Mæssen af Negrene, Mænd, Qvinder og Børn, der nu var voxet til 5 eller 6,000, med Bestemthed fordrede, at Generalen skulde indfinde sig, hvilket de Nully maatte love at skulle see inden Klokken 4; og Lieutenant v. Meincke blev i denne Anledning sendt tilbage til Christiansted. Dette afholdt imidlertid ikke Negrene fra at begive sig til Rjodmand Moores Huus og Baarelager, hvor de ligeledes plyndrede og ødelagde, fordi Moore skulde have tiltalt dem paa en truende Maade fra Fortet, udenfor hvilket en stor Deel havde forsamlet sig og under Haansyttringer udæskede Besætningen. Endelig ankom Generalgouverneur Scholten om Eftermiddagen Klokken 4 ledsaget af Kammerjunkfer, Landsøverrets-Assessor Nothe og Premierlieutenant v. Meincke, efterat Negrene i Mellemtiden havde fundet Væilighed i Byen til at beruse sig, ligesom ogsaa deres Gemytstilstand ved selve Urdenerne var bragt i Hefitgere Bevægelse. Allerede paa Veien igjennem Byen

til Fortet erklærede Generalgouverneur Scholten Negrene for emanciperede, hvilket han, efter her at være stegen ud af Bognen, gjentog for Mængden med Formaning til, at den rolige gen maatte begive sig bort, og det lyffedes endelig at faae Negrene til at forlade Byen, hvor Alt saaledes nogenlunde blev roligt Klokken 6—7 om Aftenen. Senere skimlede Negrene sammen paa flere Steder af Den, navnlig udenfor Christiausteds By, og da Huse og Inventarium ødelagdes paa mange Plantager, og Urdenerne fortsattes af Negrene, maatte den bevæbnede Magt gjentagne Gange sfride ind. Under Ade Just bekjendtgjordes offentlig en trykt Proclamation af Generalgouverneuren, dateret Dagen iforveien, hvorved bragtes til almindelig Kundskab, at alle Ufrie paa de tre Der nu vare frigitte, og at Arbejde for Fremtiden skulde betales efter Overenskomst. Negerurolighederne vedbleve desuagtet paa flere Steder, og dampedes kun med Nøie deels ved militaire Foranstaltninger, deels ved fredelige Forestillinger. Imidlertid havde Generalgouverneur Scholten formedelst Sygdom seet sig foranlediget til at fratræde Generalgouvernementets forretningerne, og første Regjeringsraad, Kammerherre, Oberst v. Drøholm overtog disse Functioner, hvorefter hiin begav sig til Europa. Da tillige spanske Hjælpetropper, som man havde begjæret af General-Capitainen paa Portorico, vare ankomne til St. Croix, vendte efterhaanden Drøden og Fred tilbage. Paa St. Thomas og St. Jan lyffedes det ved behørig Politieforanstaltninger at vedligeholde Roligheden.

Saasnart Efterretningen om disse Begivenheder var ankommen til Danmark, blev det ved allerhøieste Resolution af 18 August befalet, at Statsraad Hansen, forhenværende Gouverneur over de, til det engelsk-ostindiske Compagni afhændede, danske Besiddelser i Ostindien skulde begive sig til de vestindiske Der, for som Kongelig Regjerings-Commissair i Kraft af en ham meddeelt udstrakt Fuldmagt at reorganisere Forholdene sammesteds. Ved sin Ankomst til Dorne medbragte Statsraad Hansen et aabent Brev af 22de September 1848, hvorved Kongen stadfæstede den stedfundne Frigivelse af de hidtilværende Ufrie,